

Pünkösd után

Az egyik vidéki istentiszteletről autóval hazafelé tartva, mellettem ülő utasom Pünkösdről kérdezett. Őszintén elmondta, hogy az összes egyházi, keresztyén ünnepnek tisztában van az üzenetével, a tartalmával, de Pünkösszel értetlenül áll szemben. Miről is szól ez az ünnep? Mit is ünneplünk egyáltalán? A legjobb kifejezés talán az, hogy Pünkösd „megfoghatatlan”. Karácsony ünnepén ott a jászol, Nagypénteken a kereszt, Húsvétkor az üres sír, bejárata előtt az elhengerített kővel. Megrendítő, hogy ezek az egyszerű tárgyak mennyire közel tudják hozni számunkra az adott ünnep üzenetét. A mindössze néhány lécből összetákoltt jászolbölcső, a két egymásra helyezett deszkából készített egyszerű kereszt, a nehéz, lapos kő. De Pünkösdkor mintha a levegőbe markolnánk, nincs mire nézni, nincs mibe kapaszkodni. S talán éppen ebben van ennek az ünnepnek a lényege. Nem találunk kapaszkodót, mert el kell ugrani, el kell rugaszkodni, elengedni a görcsösen markolt kapaszkodókat, és valami különleges, láthatatlan erőre bízni magunkat. A tanítványoknak sem volt könnyű. Ha rajtuk múlik félve, bezárkózva maradtak volna Jézus elvesztése felett siránkozva. Immáron nem egy betlehemi istállóban, nem a golgotai kereszten kellett, hogy történjék valami, hanem a szívükben. Isten egy különös zarándokúton vezet végig minket az ünnepeinkben. Elindulunk a jászoltól, leborulunk a keresztnél, feltápáskodunk az elhengerített kőre támaszkodva, hogy mindezek végén Pünkösd adassék nekünk, hogy mint az apostolok egészen talpra álljunk és járjunk a Lélek erejében és szabadságában. Bár Pünkösd ünnepében nincs kézzelfogható, mégis van hova tenni a kezünket: a szívünkre.

*„Jövel Szentlélek és töltsd be
a mi szíveinket!”*

*Németh Zoltán
Pécs, 2011.*

150 éves a pécsi evangélikus gyülekezet

Az újabb kori gyülekezet története 1804-re nyúlik vissza. A szigorúan katolikus vezetésű város ekkor engedélyezi az első evangélikus vallású ember, Nendtvich Tamás letelepedését. A gyógyszerész a szakmai munkája mellett küldetésének tekintette az evangélikus gyülekezet szervezését. Az utána érkező, jobbára iparos családokat összefogta, megszervezte az istentiszteleteket. A kis pécsi gyülekezet ekkor Magyarbóly filiája. 1868 június 17-én a gyülekezet megkapja az anyaegyházi státuszt. Első lelkész Jeskó Lajos lett, aki szeretettel és ambíciózusan szolgálta egyházközségét. 1875-re elkészül a templom is, melybe belekerül az Angster gyár 16. orgonája, majd Madarász Viktor gyönyörű (talán Pécs legszebb) oltárképe. Elkészülnek a lelkészi lakások is. A gyerekek hitoktatására fel kellett építeni a tantermet.

1917-től Baldauf Gusztáv a gyülekezet lelkésze. Emblematikus alakja a Pécsett szolgált lelkészeknek. Nehéz idők nyomorain át nagy hozzáértéssel, felelősséggel, bölcsességgel vezette a gyülekezetet. Pécsi szolgálati időm elején az akkori öregektől hallottam, hogyan emlékeztek rá. „Áldott emlékü Baldauf papa.” Nem véletlen, hogy szeretetotthont róla neveztek el.

A II. világháború Pécset sem kerülte el. A háború viharai elől leány gyermekeit mentve az akkori parókus lelkész elmenekült, helyét a segédlelkész, Káldy Zoltán vette át. Káldy Zoltán áldásos tevékenysége Pécsett 1958-ban véget ért, mert megválasztották a Déli Evangélikus Egyházkerület püspökének. Utóda Balikó Zoltán lett, akit a pécsiek jelentős része ismert és szeretett. Folytatta elődje szolgálatát, ekkor alakultak ki testvérgyülekezeti kapcsolatok Lahtival és Fellbachhal.

Jómagam 1985-ben kerültem Pécsre, először 5 évig másodlelkészként, majd húsz éven át parókusként. A pécsi gyülekezet eddigi történetének 1/6-át éltem meg, Ócsai Zoltán kollégám utánanézett, én vagyok az egyetlen élő lelkész, aki ekkora szolgálati időt hagyott itt maga mögött. Innentől kezdve engedjék meg, szubjektívebb legyen az emlékezés. Az első 5 év a „Pécsbe tanulás” időszaka volt. Nem volt egyszerű idő, mégis úgy emlékszem vissza erre a szakaszra, mint gazdag időre. Volt benne Taize-i találkozó, Europa Cantat, Csernobil, amikor éppen fiatalokkal a Mecsekben táboroztunk...a rendszerváltás előszele, majd a változás. Igazi történelmi idők voltak, örülök, hogy részese lehettem. A gyülekezetben a politikai átalakulás nem okozott

jelentős változást, mert az Ige örök minden időben. Jöttek a mindennapi feladatok, őrizni minden eddigi értéket, megtalálni a kihívásokat és jó válaszokat adni rájuk. Felújítottuk a lelkészlakásokat, a tantermet megszépítettük, a hátsó épületrészt, mely addig bútorraktárként funkcionált, kápolnává alakítottuk át. Parkettaborítást kapott mindkét helyiség, új bútorokat vásároltunk, a kor színvonalára emelve az épületeinket. Közben megtörtént a templom tatarozása is, a térkövezés, a kovácsoltvas kerítés felváltotta a korábbi deszkapalánkokat, és így tovább.

Hosszú szünet után megalakult a Gyóni Géza Cserkészcsapat, megalapítottuk a gyülekezet alapítványát, a gyülekezeti periodikát, Evangélikus Szemle címmel. Megépült az új szárny is, ahol terem, vendégszoba, és iroda került kialakításra. Részesei voltunk a helyi közéletnek, szereplői voltunk a helyi rádióknak, televízióknak, a megyei újságnak. Jóleső érzés volt a diktatúra évei után, hogy a helyi társadalom megbecsült képviselői lehettünk, úgy, hogy soha pártpolitikai ügyekbe nem keveredtünk.

Nagy élmény volt '92-ben a malomvölgyi majálisunk, 400 résztvevővel. Élénk nemzetközi kapcsolataink voltak elsősorban finn és német testvéreinkkel, többször voltunk Lahtiban és Nürnbergben, és ők is nálunk. Az énekkarunk is szépen működött, magas színvonalon szolgált, nemzetközi szolgálatokat is vállalva.

A meglévő csoportok mellett elindítottuk a szerdai csoportot, ott is sok áldás részesei lehettünk.

Elindítottam munkatársaimmal a rendszeres klinikai szolgálatot, megalapítottuk az Egyetemi Lelkészséget. Igazi kihívás volt a rendszeres börtönszolgálat is. Tartási és vagyonátruházási szerződéssel a gyülekezet tulajdonába került a Szent István tér 11. sz. ingatlan, ahol a Baldauf Otthon új telephelye indulhatott.

'95-ben elkészül a harangláb a templom mögött. Sokat építettünk és épültünk. A szép emlékre szívesen emlékszem. Boldog születésnapot pécsi gyülekezet!

Varsányi Ferenc

Gondolatok a Pécsi Evangélikus Egyházközség történetének kezdeteiről az alapításának 150. jubileuma alkalmából

Városunk első evangélikus lakója Nendtvich Tamás (1782-1858) késmárki születésű gyógyszerész volt, aki 1804-ben kapott letelepedési engedélyt Pécsett. 1808-ban nőül vette Aidinger Annát, egy pécsi katolikus szabómester hajadon leányát, és ebből a házasságból 11 gyermek született, a fiúk az evangélikus, a lányok a katolikus hitet követték. Ha már az alapítónknál járunk, meg kell

említsük, hogy a természettudós Nendtvich legidősebb fia Károly (1811-1892) a Budapesti Műegyetem első vegytanprofesszora és akadémikus, unokája Nendtvich Andor (1867-1951) pedig 1906-39 között Pécs talán legsikeresebb polgármestere, nem mellesleg egyházközségünk felügyelője volt.

Nendtvich Tamás fáradhatatlanul szervezte az egyre szaporodó gyülekezetet maga köré, hiszen őt követően sok evangélikus iparos, mesterember, szőlőműves, majd a kőszénbányászat 1852-es pécsi kezdeteivel bányászok telepedtek meg a városban és közvetlen környékén, akik részben a tolnai és észak-baranyai német evangélikus falvakból települtek ide, részben az ország minden részéről a Felvidéktől a Partiumig.

A pécsi evangélikusok a kezdetekben lelki igényeik kielégítésére a legközelebb fekvő anyaegyházakba (5-6 óra kocsit), Kismányokra, Majosra vagy Bonyhádra mentek, majd számuk gyarapodásával nemes Borbély József bonyhádi lelkészt kérték meg, hogy évi 1-2 alkalommal jöjjön Pécsre istentiszteletet tartani.

Az összejövetelek először Nendtvich házában voltak, majd amikor a létszám már 15-20 családra rúgott, különböző helyeken béreltek házakat az

istentiszteletekhez, végül 1847-ben megvásároltak egy házat a mai Munkácsy Mihály utca 41. szám alatt. 1846-ban az egyre

szaporodó egyházközség szervezetileg is nagyot lépett előre, amikor az ebben az évben önálló anyaegyházzá szerveződő Magyarbólyhoz csatlakozott leányegyházként. Rojkó Károly (1811-1878), első magyarbólyi megválasztott lelkész gyülekezete a filiákkal 900 lelket számlált, akik hosszában 9 órai, szélességében pedig 4 órai kocsitnyi területen éltek. Rojkó, mint az anyaggyülekezet lelkésze többek között köteles volt áldozócüstitörtökön és mindenszentekkor helyben istentiszteletet tartani.

1845-től képzett tanító megfizetésére anyagi forrásuk nem lévén, Thoma Lajos szíjgyártó mestert bízták meg a tanítói feladatok ellátásával. Az ekkor 20 egyháztag egyesületet hozott létre, melyben szerződésben kötelezték magukat, hogy 1845-48 között mindegyikük meghatározott járulékot fizet ez egyház céljaira a lelkészi és tanítói javadalmazások kifizetése céljából. Már ekkor felmerül a templomépítés gondolata. 1851-től a bonyhádi születésű és teológiai végzettséggel rendelkező Lagler Lajos végezte a tanítói munkát, majd 1856-os felszentelését követően Rojkó lelkész hozzájárulásával káplánként végezte a kicsiny gyülekezet pásztorolását és tartott magyar (havi 1) ill. német

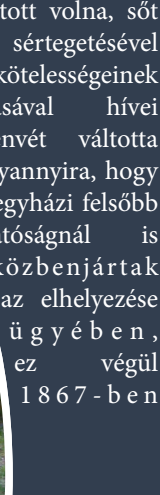
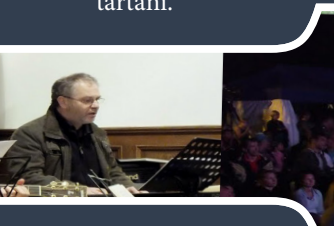
nyelven (havi 3) istentiszteletet. Fizetése eközben évi 200 forintról 300-ra emelkedik, ami nagy teher a gyülekezetnek és adósságba kerül. 1857-ben eladták a házukhoz tartozó kertet, a vételárat adósságtörlesztésre és a ház tatarozására használták fel. A maradék tartozás rendezésére Laurer Flórián, a DGT felügyelője azt ajánlotta, hogy a külső hitelezőket maguk a hívek fizessék ki, és így az egyházközség adóslevelek kiállításával nekik tartozzon, majd egy évre rá ugyanő a közgyűlésen felállt és széttepte az adóslevelet, mondván: nem nézheti, hogy szeretett egyháza neki tartozzon. Kezdeményezése a gyülekezet, sőt, a presbitérium többi tagja között is követőkre talált, így megszabadultak az adósságoktól óriási áldozatkészségüknek köszönhetően.

Rojkó lelkész már 1864-ben maga vetette fel az anyaegyházzá válás kérdését, amely rendes lelkészi fizetéssel még nagyobb terheket rótt volna a gyülekezetre, de már a gondolat megfogalmazódására 62 adófizető önként ajánlott fel erre az esetre magasabb egyházi hozzájárulást. Lagler káplán nem törődött az anyaegyházzá válás gondolatával, akire ebben az esetben a gyülekezet első

lelkészeként is számíthatott volna, sőt a presbitérium sértegetésével és kötelességeinek elmulasztásával hívei ellenszenvét váltotta ki, olyannyira, hogy az egyházi felsőbb hatóságnál is közbenjártak az elhelyezése ügyében, ez végül 1867-ben

végkielégítése mellett bekövetkezett. Állását a gyülekezet nem töltötte be, a német nyelvű istentiszteleteket Walther Lajos, a magyar nyelvűeket pedig Ocsovinyi Mihály teológiai hallgatók végezték.

Walther Pécsről való távozását követően a gyülekezet újabb teológiai hallgató küldéséért folyamodott a felettes szervekhez (javadalmazás 500 Ft, lakás és két öl fa). Ideiglenesen Benczur György lett a tanító, aki azonban már 1869-ben Bolmányra távozott (Magyarbóly-leányegyháza). Az 1867. február 27-i ülésen elhatározzák az önálló anyaegyházzá alakulást. Ifj. Madarász Endre (a pécsi vasgyártás alapítójának, Madarász Andrásnak fia) felügyelő és Maléter Rudolf jegyző (Maléter Pál 56-os honvédelmi miniszter nagyapja) közreadtak egy aláírási ívet, ahol 114 tag jelzi az önállósulás esetére az éves hozzájárulásának mértékét, a végösszeg évi 898 Forintot tett ki (tetemes összeg!). Az önállósulás folyamatában külön meg kell említeni Rojkó lelkészt, aki minden tőle telhetőt megtett a sikerért. A pécsi közgyűlés 1868. június 17-én elfogadja az önállósulást, amit a paksi egyházmegyei közgyűlés ez év augusztus 12-én megerősít. 1868. november 1-én Rojkó Károly esperes-helyettes elnökletével

a közgyűlés a három hivatalos jelölt közül Jeskó Lajos (1841-1908) bakonycsérnyei segédlelkész választja meg lelkészének. Jeskó beiktatása 1869. január 3-án volt. Ezzel az egyházközség történetében egy hatalmas mérföldkőhöz érkezett, önálló lett és megválasztotta első lelkészét (Jeskó alapfizetése évi 800 Ft volt, ehhez jöttek még a pontosan meghatározott stólok).

A következő álom a templomépítés. 1867-ben az egyházközség megújítja a város felé már 1846-ban benyújtott kérelmét egy építési telek iránt, a város nem zárkózik el, és 1867. március 14-i közgyűlésén tulajdonjogilag is átengedett a gyülekezetnek az Ország-út (ma Zsolnay Vilmos utca) a Balokány-Tóra eső oldalán egy 1634 négyszögölnyi területet. Ez a telek azonban, az időközben felállított építési bizottság szerint nem volt alkalmas templomépítésre, már csak a központtól való távolsága miatt sem. Elkezdődik a kutatás egy megfelelő telek után, amelyet meg is találtak a Dischka Győző utcában, ezen Gruber ügyvédnek állt egy háza két rozoga épülettel. 1869. szept. 10-én az egyházközség megvásárolta özvegyétől a telket 6500 Ft-ért. 1870-ben elhatározták, hogy a várostól kapott telket elárverezik, ez azonban sikertelen lévén, a telket felparcellázva sikerült eladni 4510 Ft-ért. A gyülekezet Baldauf János építőmérnököt kérte fel a tervek elkészítésére, azzal, hogy egy esetleg később felépítendő torony a meglévő templom mellé nehézségek nélkül megvalósítható legyen. Az 5 árajánlat közül, amely a kivitelezésre beérkezett végül Baldaufé mellett döntött az építési bizottság (1874.06.20.), annak ellenére, hogy az a legdrágább volt, mert az ő szakértelmében megbízták. Ő végül 20.000 Ft-ért vállalta a templom és a paplak felépítését. Az egyházközség azt is kikötötte, hogy ha az építkezés végéig nem tudja eladni imaházát, akkor azt 4.000 Ft-ban be kell számítsa, ill. 900 Ft a telken álló épületekért is beszámításra került. Egy 1874. október 3-i pótszerződéssel megbízták Baldaufot azzal is, hogy a szimmetria miatt építsen a paplak másik oldalára egy bérházat, ennek felépítéséért az építés 3560 Ft-ot kért. Az építési munkáknak 1874. dec. 15-ig kellett elkészülniük. Igen ám, de honnan lesz ennyi pénz? Elődeink töretlen bizalmát Istenben csak irigyelni tudjuk. Royko lelkész személyesen Wormsba ment a Gusztáv Adolf Egyet központi közgyűlésére, a pécsi egyházközség kérését személyesen tolmácsolva, Rómában is megfordult az evangélikus

gyülekezetnél. 1866-ban létrehoztak egy templomalapot. 1868-ban felső engedéllyel jótékonsági tárgy-sorsjátékot szerveztek 3227 Ft bevétellel. 1869-ben egy egyéni indítvány nyomán a hívek kötelezték magukat egy önként felajánlott összeg tíz év alatti megfizetésére a templomalapba. Közben a legkülönbözőbb helyekhez fordultak támogatási kérelmekkel – sikerrel. A várostól 100.000 téglát, valamint a szükséges terméskövet is megkapták. Még Ferenc József császárhoz is kérvénnyel folyamodtak és kaptak is 500 Ft-ot. 1875. január 18-án már állt a karzat, a templom végül 1875. szeptember 22-re készült el teljesen, de már folyó év április 18-án felszentelte Karsay Sándor püspök. Az ünnepi istentiszteleten Schleining Károly majosi esperes-lelkész magyarul, Bergmann Lajos izményi lelkész németül prédikált, Guggenberger János ráckozári (ma Egyházaskozár) lelkész pedig úrvacsorát osztott. Természetesen jelen volt Royko Károly is feleségével. Hivatalosak voltak Pécs város előjárói is. Ezzel teljesült a második nagy álom is, már csak a berendezéseket kellett beszerezni.

Az akkor 6 regisztrált egy pedálos orgonát a fiatal Angster József orgonaépítő szállította 900 Ft-ért. Már 1875-ben érintkezésbe lépett az egyházközség Székely Bertalan festővel, aki a Jeskó Lajostól származó ötlet nyomán hajlandó lett volna megfesteni az oltárképet: Jézus a Gecsemáné-kertben, 400 Ft-ért. Ennek ellenére 1879. október 25-én végül mégis Madarász Viktort bízta meg, akihez „hítrökönki bizalommal fordul, hogy azon oltárt, melyhez egyházunk sivatagában a Madarászok nemzetsége sasszárnyakon törtek utat, koronázza meg, emeljen arról magának is emléket közöttünk, buzdítva lelkesedésre, hálára, imádságra unokáinkat nemzedékről nemzedékre”. (Madarász Viktor (1831-1917) a fent már említett Madarász András fia volt). A kép 1880 márciusától díszíti templomunkat. A 400 Ft-os vételár a Nádossy család adománya volt. A jegyzőkönyvből vett fenti idézetnél méltóbb zárása nem lehet gondolataimnak.

Forrás: Baldauf Gusztáv - A pécsi ág. hitv. ev. egyházközség története Pécs 1926; saját kutatások.

ifj. Müller György

„Merjünk nagyot álmodni!”

-AVAGY VIZUÁLIS NEVELÉS A PAPIR
EGYEDURALMÁT KICSIT HÁTTÉRBE
SZORÍTVA

A vizuális nevelés céljai közé tartozik az óvodában a gyermekek kreativitásának, önbizalmának fejlesztése. Fontos, hogy minden nap hagyjunk időt és teret kreativitásuk kibontakoztatásához. Óvónői feladatunk e téren, hogy bátorítsuk őket új ötletekkel, és új anyagokat mutassunk meg nekik, valamint újszerű gondolkodásra készítsük őket, képzeletüket hagyjuk szabadon szárnyalni, ezáltal új utakat nyitunk meg előttük. Figyelünk arra, hogy alkotás közben tartsák tisztelben társaik új ötleteit, elképzeléseit. Legfontosabb pedagógiai feladatunk a motiváció, a kíváncsiság felkeltése.

Egész életterünkre jellemző az esztétikum megjelenése, de sajnos rengeteg ellenpéldát is látunk. Ha már gyermekkorban nagy hangsúlyt fektetünk a látáskultúra fejlesztésére, esztétikai

fogékonyságuk kialakítására, akkor felnőtt korukban ezeknek a képességeknek a birtokában átérzik és helyesen értelmezik a szépet a természetben, a társadalmi életben, művészetekben és végül viselkedésükben is.

Célunk és törekvésünk, hogy szakítsunk a papír egyeduralmával és monotonijával. Tény, hogy a papír egy nagyon fontos anyag, mivel felhasználhatósága is sokszínű: lehet rá rajzolni, festeni, vágható, gyúrható és még sorolhatnám, de elsősorban síkbeli megjelenítésre alkalmas. Ugyanilyen fontos a plasztikai megjelenítés, mely a térbeli látóképesség fejlesztését is segíti, ezért előszeretettel

használnunk és ismerkedünk az óvodában új anyagokkal, mint: különböző gyurmák, agyag, textil, gyapjú, kő, kavics, fa, termések, kincsek a természetből, üveg, fonal, gombok, bőr... Ezeknek az anyagoknak a

megismerése által a gyermekek érzékszerveire (látás, szaglás, tapintás) hatunk, fejlesztjük

finommotorikájukat, felfedezzük tulajdonságaikat és egymással társíthatóságaikat. Közben beszélgetünk a különböző népi mesterségekről, valamint a mai modern kor elvárásainak megfelelő felhasználásukról is.

Műanyag palackok, poharak, üvegek, kupakok, stb. felhasználásával a gyermekeket a zöld szemlélettel is megismertetjük, hogy ne csak most, hanem felnőtt korukban is élhető környezet vegye őket körül.

Bosnyákné Fetzer Tünde

Mit csinál egy dadus néni?

Feltörli, letörli, kitörli, megtörli. Keresi. Elmossa, kimossa, lemossa. Kiszedi, berakja, megigazítja. Megint keresi. Beragasztja, leragasztja, megragasztja. Összeszedi, elpakolja, kipakolja, bepakolja. Még mindig keresi. Felhúzza, lehúzza, kihúzza. Megkeni, darabolja, megtölti, kiönti. Felmászik, alábújik. Kiviszi, beviszi, előkészíti. Újfent keresi. Megteríti, leszedi.

Szurkol. Főleg akkor, amikor a cipő (egyéb makacs ruhadarab) felhúzása komoly kihívásnak tűnik. Aztán örül és vörös szőnyeget görget ki a győztesnek.

Gondolatot olvas. Helyenként kitalálja, hogy kakaó kell még vagy vajás kenyér. Kóbor ruhadarabokat vallas, mégis kihez tartozik, hisz legalább ötven (gyakran köztük a tulaj is) állítják, hogy nem az övék. Marketinges. A tízórais asztalhoz csal mindenkit legalább egy kis teára. Igyekszik meggyőzni a türelmetlent, hogy az ebédig visszalévő 20 percen biztosan nem fog éhen halni, főleg, hogy alig két órája evett meg tízóraitra két szelet szalámis kenyeret. Van, aki nem hiszi el, hogy a múlt héten az uborkából még repetát is kért, szóval biztosan ezen a héten is szereti.

Elsősegélyt nyújt (vagy másodikat). Megjavítja a szélalmot, kukásautót, lehorzolt térdet, könyököt, fontossági vagy érkezési sorrendben.

Kódfejtő. Hogy mindenkit megértsen.

Az ÁNTSZ beépített embere (psssszt). Mániája a WC használat utáni kézmosás ellenőrzése, sőt a renitensek visszairányítása. Télen sapka nélkül senkit nem enged ki az udvarra.

Kedvenc állata a reményhal és megingathatatlanul hiszi, hogy egyszer sikerül mindenkinek elsőre bakancs előtt bundanacit húzni, a használt edényt a használtak közé tenni, hiába csábítóbb a tisztaedényes tálca, lehúzni a WC-t, csak a szükséges papírt és szappant használni, és főleg emlékezik, hova tette le azt, amit napok óta a fél óvoda keres.

Skoda Emese

Kresz délelőtt az óvodában

Óvodánk részt vett idén a Generali Biztosító Szimba Közlekedésbiztonsági Élményprogram pályázatán, melynek célja, hogy a gyermekek élményszerűen sajátíthassák el a biztonságos közlekedés alapjait, emellett az intézmény területén 2-4 óras időintervallumban mobil KRESZ pályát állítanak fel, melyhez a közlekedésbiztonsági eszközöket és az animátorokat is biztosítják. Ennek keretében valósult meg óvodánkban az a KRESZ délelőtt, amin minden csoport részt vett. A gyerekek első körben megismerkedtek a közúti jelzőtáblák jelentésével, a közlekedés alapszabályaival.

Családi nap
2018. június 2 (szombat)
15-19 óráig

légvár, arcfestés, horgászat,
kutyás bemutató, gyerekszínház,
tombola, eszem-iszom

Kék Elefánt Evangélikus Óvoda 7632 Pécs, Enyedi út 1.

Ezek után minden kisgyermek láthatósági mellényt és Ebukósisakot kapott és választhatott magának egy tetszőleges járművet, amivel részt vesz a KRESZ pályán.

Akinek nem jutott jármű, azok először gyalogosok voltak, ők irányították a jelzőlámpák jelzéseit, amiket a járművel közlekedőknek be kellett tartaniuk, majd cseréltek, így mindenki kipróbálhatta a járművel közlekedők és a gyalogosok szerepét is.

Össességében a program elérte célját, a gyerekek játékosan, élethű pályán és eszközökkel ismerkedtek meg a közlekedés alapvető szabályaival. Nagy sikere volt, a gyerekek nagyon élveztek, figyelemmel és türelemmel közlekedtek.

Az Élményprogram keretein belül óvodánk ajándékokat is kapott, 4 futóbiciklit és 4 rollert.

Vörös Andrea Zsófia és Major Gabriella Zója

KONFIRMÁCIÓ 2018

Az idei pünkösöd a gyülekezetünk számára nagy ünnep lesz, hiszen a 150. születésnapunkat fogjuk megünnepelni. Igazi nagy ünnepre készülünk, nem is találhattunk volna alkalmasabb időpontot az idei konfirmációra sem. Pénteken, május 18-án este a konfirmációt megelőző vizsgára kerül sor a kápolnában, ahová a konfirmandusok szülei, hozzátartozói mellett várjuk a gyülekezeti tagokat is. Pünkösöd vasárnap pedig nyolc gyermek fog konfirmálni gyülekezetünkben.

Hosszú folyamat eredményeképpen fognak számot adni tudásukról a konfirmandusok.

Szeptember óta, péntekenként délután tartottuk idén a felkészítő alkalmainkat.

Meghatározott tematika szerint haladtunk, és igyekeztünk sorra venni minden olyan alapvető ismeretet, amely a hitbeli tájékozódásunkat, a keresztyén világlátásunkat alakítja.

Idén is együtt töltöttünk egy szűk hétvégét, április végén mindannyian elutaztunk a Dombay-tó mellett fekvő Zengő

Ifjúsági Táborba. Több blokkot tartottunk, amikor végig tudtuk beszélni a vizsgán előkerülő kérdéseket. A konfirmandusoknak természetesen fejből is meg kell tanulniuk szövegeket. Nyugodt szívvel bocsátom a vizsgára őket, hiszen mindegyikük felmondta az alapvető idézeteket. Természetesen a tanulás mellett sok játékkal telt a hétvégénk. Kotsch László gyülekezeti tagunk vezetésével pedig közösen készítettük el a vacsoránkat. A konfirmációi tananyag mellett a gyerekek megtanultak tüzet gyújtani, és a bográcsozás alapjaiba is beavatta őket a táborvezető. Közös énekléssel, beszélgetéssel telt az esténk.

Másnap a tanulás mellett felkerestünk egy közeli forrást is. Ezután a Dombay-tóba lógattuk a lábunkat, majd egy közös ebédet követően igazi csapatként tértünk haza. A gyülekezet imádságos szeretetébe ajánlom az idei csapatunkat, akik hamarosan is gyülekezetünk felnőtt tagjaivá fognak válni.

Hajduch-Szmola Patrik

Az idei konfirmandusok névsora:

Bunyk Lilian, Gátai Rómeó, Gengeliczy Ádám, Tapodi Franciska, Tima Gerda, Újvári Kata, Vargha Buda, Vargha Bulcsú

A Baldauf Gusztáv Evangélikus Szeretetotthon beszámolója

Áprilisban az Otthon igazgatótanácsa elfogadta a 2017-es év gazdasági beszámolóját. A jó gazdálkodásnak köszönhetően sikerült a tavalyi évet is pozitív eredménnyel zárni, azzal együtt, hogy több fejlesztést is végre tudtunk hajtani.

Egy korszak viszont lezárult az Otthon történetében. A Szabadság úti épület, amely hosszú időn keresztül egyet jelentett a Baldauf Gusztáv Szeretetotthonnal, a tavalyi év végétől a Magyarországi Evangélikus Egyház birtokába került. Ennek ellentételezéseként

az Egyház felé fennálló hosszú lejáratú tartozásunk leírásra került, amely még a pogányi beruházásból származott.

A lakóink számára igyekszünk változatos, új programokat biztosítani. Itt megemlíthetjük, hogy a Kodály Központba szervezett komolyzenei hangversenyekre visszük őket, illetve a Misina Egyesület segítségével bevezettük a kutyaterápiás foglalkozásokat, amely népszerűvé vált lakóink körében. Ez a módszer főleg a demens lakók számára jelent segítséget.

Az idei évben is több fejlesztést tervezünk. Szeretnénk az udvar térburkolatát tovább növelni, betegágyakat vásárolnánk, és a folyosók festését is tervezzük.

Az új logónk

Rendkívül fontos, hogy milyen arculattal jelenik meg egy közösség. Ma már minden szervezet, csoport, cég igyekszik saját emblémát, logót készíteni. A logó funkciója rendkívül sokszínű. Először is kifejezi az adott közösség alapvető értékeit, felhívja magára a figyelmet. A jó logót könnyű megjegyezni, és bárhol találkozunk vele, vissza tudjuk idézni, hogy kihez tartozik. A Luther-rózsa is voltaképpen egy logó, az evangélikusság emblémája. Bárhol, ha meglátjuk ezt a számunkra sokat jelentő szimbólumot, egyértelműen tudjuk, hogy evangélikus helyről, templomról, gyülekezeti házról van szó.

Sok gyülekezet alkotta már meg a saját logóját, amely különösen is jellemzi az adott helyet. Mi is szükségesnek éreztük, hogy a pécsi evangélikus gyülekezetnek is legyen ilyen, mindenhol

használható logója, amelyet levélpapírok fejlécére, honlapra, plakátokra tudunk helyezni. Orning Anikó gyülekezeti tagunk vállalta, hogy elkészíti nekünk a logónkat. Kovács Barbara és Anikó egyeztetése után indult meg a több hónapos munka, melyben javaslataival a presbitérium is kivette a részét. Végül született pár javaslat, melyek közül nehéz volt választani. Végül bibliaórással és más gyülekezeti alkalmainkra járókkal szavaztuk meg a végleges változatot.

Az új logónk alkotásakor két szempont érvényesült igen erősen. Szerettünk volna olyan szimbólumot találni, ami egyszerre evangélikus, de nem túl általános, minden gyülekezetre jellemző. Ugyanakkor pedig szerettünk volna valami helyi különlegességet szerepeltetni az ábrában. Így alkotta meg Orning Anikó azt a logót, melyben a luther-rózsa keretében található a templomunk első látásra is megjegyezhető három ablaka, amely minden gyülekezetünkbe betérő ember első élménye. Így válik ez a logó az emblematikus három ablakkal és a luther-rózsa kerettel evangélikussá, és egyszersmind pécsvé.

Hajduch-Szmola Patrik

„MERT A SZÉL FÚJ, AHOVÁ AKAR, DE NEM TUDOD, HOGY HONNAN JÖN ÉS HOVÁ MEGY, ÍGY VAN MINDENKI, AKI A LÉLEKTŐL SZÜLETETT.” Jn 3, 8.

Kint tombol a vihar, végigszaladok a házban, és becsukom az ablakokat. Hirtelen csend lesz. Jók ezek az új ablakok. Nem csak a szelet, a zajt sem engedik be. Leülök az asztalhoz és olvasni kezdem a Bibliát. Imádkozni próbálok. Nem megy. Minduntalan azon kapom magam, hogy ki-kinézek az ablakon. Furcsán fekete-kék az ég, mozognak a fák, esik az eső. Mindez olyan, mint egy némafilmen. Furcsa vágyakozás fog el, hogy része legyek az elemek harcának. Hogy ne bent a szobában figyeljem, hogyan tombol kint a vihar. Hirtelen, végig sem gondolva, kilépek az udvarra. Egy pillanatig semmit sem érzek, de elér végül bőrömig a víz. A szél fújja a hajam. Hagyom, hogy átjárjon az eső, tépjen a szél. Amikor aztán elcsendesedik minden, hirtelen kisüt a nap. Hagyom, hogy megszáritson. Megrázom szétzilált hajam.

Istenem, adj erőt, hogy zavarjon a csend! Adj erőt, hogy tudjam, a vihar az életem része! Add, hogy kibírjam, elviseljem a viharos időt! Aztán add meg, hogy a világ elcsendesedjen! Majd add, Uram, hogy békédet is elviseljem! Ámen

Janszkyné Kőszeghy Ildikó

Kaposvárra kirándultunk

Május 12-én, szombaton reggel csodálatos napsütésben elindult bérelt buszunk Komló felé, ahol még csatlakoztak hozzánk hittársaink. Lelkészünk, Patrik felolvasta a napi igét: „**Felüdítem a fáradt lelket, és meglelégték minden elcsüggedt lelket**” (Jer.31,25). Megállapítottuk, hogy Jeremiás igéje illik a tervezett kirándulási napunkhoz. Csodás tájakon jártunk, a baranyai, majd somogyi lankákkal övezett utunk valóban léleküdítő volt. Megérkezve először a város központjában, a klasszicista stílusú műemlék épületben működő Rippl - Rónai József múzeumba mentünk, ahol a néprajzi állandó kiállításon szép somogyi népviseleteket láthattunk. Rippl - Rónai Ödön gyűjteményében múlt század eleji neves magyar festők festményeiben és szecessziós dísz tárgyakban gyönyörködhattunk. A Bernáth Aurél emlékszoba is maradandó élményt nyújtott. Majd az árnyas fákkal övezett Kossuth Lajos utcán sétálva értünk az evangélikus templomhoz. Pongráczné Győri Boglárka lelkésznő és a gyülekezet tagjai meleg szívvel és sok-sok finomsággal fogadtak bennünket. Az evés, ivás, ismerkedés után a templomba mentük. Az akusztikát kipróbálva közösen elénekeltük a Jer. dicsérik Istent kezdetű énekünket. Keszthelyi Józsi bácsi két szép pünkösdváró verssel ajándékozta meg az egybegyűlteket. Dr. Sütő Zoltán felügyelő úr ismertette a gyülekezet történetét. Érdekes hasonlóságokat tudtunk meg: Pécsről származik a felügyelő úr, említette iskoláit és Balikó Zoli bácsit is. Kezdetben az ecsenyi gyülekezet filiája volt a kaposvári közösség, úgy mint Pécs Magyarbóly filiája. Ez évben 100 éves jubileumukat ünneplik, az orgonájukat is most javítják, és mindkét város adott püspököt egyházunknak. A

lelkésznő elmondta, hogy városukban kb. 1000 fő vallja magát evangélikusnak. Gyülekezetükben működik nőegylet 20 fővel, van kórus és férfikör. Külön örömteli esemény, hogy jelenleg 100 hittanosuk van, és 13 felnőtt konfirmált ebben az évben. Az Úr csodásan működik énekünkkel zártuk a templomi alkalmat. Az étterembe sétáltunk, ahol finom ebéddel vártak bennünket, utána a város múltját és jelenét ismertette velünk a felügyelő úr felesége, Zsuzsa. Megcsodálhattuk kívül-belül az 1902-ben épült városházát, melynek gyönyörű ablakait Róth Miksa tervezte. A színvonalas bemutatás után buszba szálltunk és elindultunk a 8 km-re lévő Szennára. A skanzent vezetéssel jártuk végig, időutazást téve a múltba. Nagyon érdekes volt bepillantani a régi falusi élet épületei, használati tárgyai közé. Végül a kazettás református templomban gyönyörködve pihentük egy kicsit a sok séta után. Majd 16 órakor haza indultunk. Hálát adhattunk a sok élményért, jó időért, közösségért, szép napért. Köszönjük lelkészeinknek, Barbarának és Patriknak a kirándulás szervezését, a vendéglátó gyülekezetnek a kedves fogadtatást, szeretetüket és a Luther Rózsa Alapítványnak az anyagi segítséget.

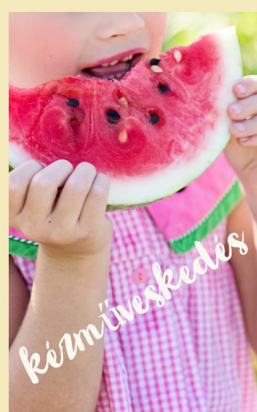
Márfiné Angyal Edit

10 NAPPAL A VIZSGÁK KEZDETE ELŐTT

Tizenketten jártunk a csoportba. Mindannyian dolgoztunk már, többnyire valamilyen nehéz fizikai munkát, amikor újra tanulni kezdtünk. Egyikünk tervében sem szerepelt a továbbtanulás. Eljött egy oktató az egyetemről, mindegyikünket megkeresett a munkahelyünkön. Gyere tanulni! Egyikünk sem ellenkezett. Talán Peter Stone megpróbálta, de aztán ő is beadta a derekát. Nem volt könnyű újra beülni az iskolapadba. Nem is ment nekünk az anyag, nem értettük. Sok előadáson mások is ott voltak, de szégyenszemre mi akkor sem remekeltünk. Mindig ott kellett maradnunk még korrepetálásra. És sokszor még ez sem segített. A vizsgák is közeledtek, de egyikünk sem tudta, mikor is lesz valójában. Megbuktunk a gyakorlatban is. Judas Traitor megunt az egészet. Tizenegyen maradtunk. Az oktatót is felfüggesztették miattunk. Ekkor már teljesen inunkba száll a bátorságunk. Visszamentünk dolgozni. De nehéz vagy még nehezebb volt, mint régen. A tanárunk újra megkeresett minket. Megint összejöttünk. És akkor elment, most már végleg. Leirhatatlan volt a kétségbeesésünk. Most mi lesz velünk? Még mintha mondta volna, hogy majd jön valaki, aki súg a vizsgán. Vagy talán benne lesz a súgó a fejünkben? Végképp nem értettünk semmit. És akkor még nem tudtuk, hogy tíz nap múlva vizsgázunk.

Végül mindannyian sikeresen letettük a vizsgát.

Janszkyné Kőszeghy Ildikó

Gyülekezeti gyerektábor

2018. JÚLIUS 2-6.

Részvételi díj:
Egyházfenntartó családok számára
11.000/gyerek
Nem egyházfenntartó családok
számára 16.000/gyerek
Testvéreknek kedvezmény!

Jelentkezés:
Június 25-ig a lelkészi hivatalban
a részvételi díj befizetésével

Mozgástábor Katával

A Mozgástáborban szabadon választott (trambulín, ping-pong, foci, mászóka), és közösen végzett mozgásformákat (népi játékok, sorverseny, tánc) gyakorolhatnak a gyerekek. Kevés kötelezettség mellett, a gyerekek kipihenhették a tanév fáradalmait. Naponta kétféle alkalommal végzünk tartásjavító tornát, hogy a sok ülés és a kutyuk használatából eredő görnyedt testtartást korrigáljuk. Légzőgyakorlatokat és stresszoldó technikákat tanulunk és gyakorlunk. Mindemellett számos kreatív időtöltésre is lehetőség lesz.

Június 25-29-ig elsősorban az óvodás, míg július 23-27-ig a kisiskolás gyerekeket várjuk a Mozgástáborba. Részvételi díj: 20.000 Ft/gyerek, ami napi háromszori étkezést is tartalmaz.

További információ és jelentkezés: borsokata@gmail.com vagy 30/953-4508 Borsó Kata

Állandó alkalmaink

Gyerekek, fiatalok

Gyülekezeti zenesuli

Péntek 17:00

Konfirmációs előkészítő

Péntek 15:00

Családi istentisztelet

Minden hónap első

Vasárnap 11:30

Fiatal felnőttek,
egyetemisták

ÖFI - fiatal felnőttek

Két hetente Kedd 18:30

Női kör

Havonta Kedd 18:00

Angol nyelvű egyetemi

ifj Csütörtök 18:30

Egyetemi ifj

Hétfő 19:00

Felnőttek, idősebb
korosztály

Asszonyóra

Hétfő 17:00

Bibliaóra

Szerda 10:00

Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 17:00

Férfióra

Péntek 16:00

Kórus próba és áhítat

Szerda 19:00

Luther Rózsa Alapítvány

Alapítványi célokra a továbbiakban is köszönettel várjuk az 1%-os felajánlásokat, és a befizetéseket is hálásan fogadjuk a következő bankszámlán:

K&H Bank
10200012-24074393-00000000

Orgona alszámla:
K&H Bank
10402427-00007236-00000008
Adószám:19033307-1-02

További információ a találkozó honlapján: <https://szelsrozsaalalkozo.hu>

Kreatív, színjátszó nyári kurzus

Pécsi Kölyökszínpad

Játékos foglalkozásunk résztvevői ebben az évben is, a színjátszás mesés világába csöppenhetnek. Igazi kikapcsolódás és csapatmunka vár rájuk, színes, kreatív, vidám, napi feladatokkal. Lesz ott, jókedv, önfeledt nevetés, játék és természetesen meglepetések,...

A turnusok utolsó napján pedig felgördül a függöny, és közösen bemutatunk egy varázslatos előadást.

7 – 14 éves szereplésre vágó, fegyelmezett, csapatjátékos gyermekeket várunk!!!

Turnusok: 2018.07.30 - 08.03-ig, 2018.08.06 - 10-ig, 2018.08.13 - 08.17-ig

Helyszín: Pécs, Dischka Győző u. 6, 7621

Ár: 17900 Ft/turnus, amely egyszeri étkezést tartalmaz.

Bővebb információ: 06/30/965-8558, pecsikolyokszinpad@gmail.com

Ütközben Egyesület

Az egyesület köszöni, és továbbra is várja az 1%-os felajánlásokat.

Adószám: 18596863-1-02

Valamint köszönettel fogadja az adományokat is:
Budapest Bank: 10102440-57251900-01004000

Lelkészek elérhetősége:

Ócsai Zoltán 20/824-62-50

ocsaizo@gmail.com

Hajduch-Szmola Patrik 20/620-28-20

hajduchpatrik@gmail.com

Kovács Barbara 20/218-65-04

kovacs.barbara.luca@gmail.com

Iroda:

Németh Réka 20/824-52-74

Hivatali órák minden hétköznap 14.00-17.00

Gyülekezetünk számlaszáma:

Szigetvári Takarékszövetkezet

50800111-11188568-00000000

Üdvözlét a Keski-Lahti testvérgyülekezetétől

Kedves Testvéreink az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus Krisztus kegyelme, az Atyaisten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindannyiottokkal! Szeretettel üdvözlünk benneteket és reméljük, jól vagytok. Gratulálunk a gyülekezet alapításának 150. évfordulójához és Isten áldását kívánjuk az ünneplésre!

Néhány szóban szeretnénk írni Lahti városáról és a testvérgyülekezeteink barátságáról: Lahti híres a sportokról, egészen pontosan a síugró pályáiról, hiszen országszerte ez a legalkalmasabb hely a síversenyek megrendezésére. Városunk erdővel, tavakkal és dombokkal tarkított és gazdag kulturális értékekben. Lahti lakosságának 67 %-a az evangélikus egyházhoz tartozik és nagy örömmel szolgál, hogy a 15 éves korosztály 80 %-a vesz részt a konfirmandusokat felkészítő táborainkban.

Lahti és Pécs már 1955 óta ápolja a testvérvárosi kapcsolatot. A jó viszony már adott volt, amikor a Keski-Lahti gyülekezet egykori lelkésze, Mauri Malkavaara hallott róla, hogy Pécsen van evangélikus közösség, és épp a templomszentelés 100. évfordulóját ünneplik. Ebből az alkalomból írt Balikó Zoltánnak és azóta szoros barátság alakult ki a két gyülekezet között. Ez 1975-ben volt, 43 évvel ezelőtt.

A két gyülekezet rendszeresen imádkozik egymásért és közös látogatásokon is mélyítik a kapcsolatot. Az elmúlt években kórusaink is együttműködtek, meglátogatták egymást, valamint szerveztünk már közös gyülekezeti hétvégét is. A finn konfirmandusoknak minden évben szervezünk egy kirándulást Pécsre, amikor Balatonszárszón tartjuk a felkészítő táborunkat. Az intenzív, kilenc napos felkészítő tréningek alatt sokat tanulunk Jézusról, az evangélikusságról és Magyarországról.

Mi, lahti evangélikusok számtalan csodálatos pillanatot köszönhetünk a magyar barátainknak! Hálásak vagyunk, hogy testvéreinként ismerhetünk titeket, akik bár távol éltek tőlünk, mégis közel vagytok hozzánk imádságban és az emlékeinkben.

A Keski-Lahti gyülekezetben imádkozunk értetek, és a jövőben is arra fogunk törekedni, hogy ezt az értékes kapcsolatot ápoljuk az imádságon, a zenén és a személyes látogatásokon keresztül egyaránt.

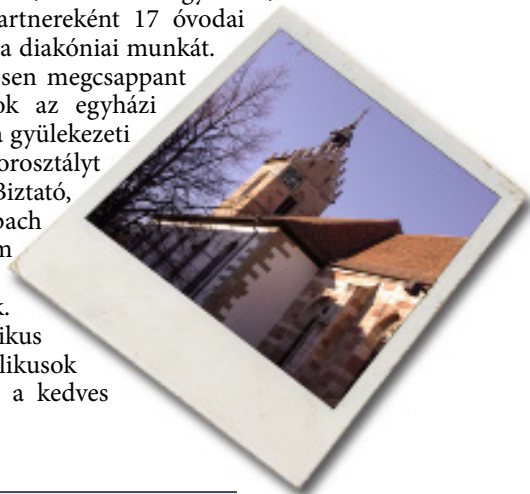
A „Négy-templomi” testvérekről

Pécs német neve „Fünfkirchen, azaz „Öt-templom”. Hát, a 2014-ben egyesült Fellbachi Evangélikus Gyülekezet csak „Vierkirchen”, ugyanis négy templomot nevez a magáénak: a legrégebbi a Luther-templom, a város központjában. 1519-ben építették, vagyis jövőre ünnepli 500 éves fennállását. A templom a régi, őshonos szőlészek és parasztgazdák temploma volt, míg az eredeti falu az utolsó 100 évben ki nem nőtte magát városnak. Ma Fellbachnak 45000 lakosa van, ebből kb. 7600 az evangélikus. Két lelkész osztozik a Luther-templom kb. 4000 hívén, Eberhard Steinestel és Wolfgang Maier lelkészek. 90 éves jubileumát ünnepeltük a reformáció 500-ik évfordulója évében a Pauluskirche-nek, a Pál apostolról elnevezett második fellbachi templomnak. Ez a templom akkor épült, amikor Fellbach elkezdett iparosodni és a régi település és a pályaudvar közti szántóföldek építkezési területté váltak. Eleinte egy imaházban gyűltek a hívek, majd azt kinőve a helyi moziban. Ez pedig tarthatatlan volt az akkor igencsak pietista kegyességet követő fellbachiaknak. Megajándékozták a „pogányok Galileájá”-nak nevezett északi városrészt egy szép templommal. Ennek a lelkésze e sorok írója, és a hívek száma kerekén 2400. A további 1200 evangélikus megoszlik a két kisebb gyülekezetrész között. Az egyik istentiszteleti helye a Philipp Melancton-ról, Luther barátjáról és a másik a Johannes Brenz-ről, Württemberg tartomány reformátoráról elnevezett templom. Mind a két templom modern betonépület a múlt század 60-as, ill. 70-es éveiből. A lelkésziük Jürgen Bossert, aki ugyan közülünk a legfiatalabb, de a leghosszabb ideje, több mint 20 éve szolgál a gyülekezetben.

Az ifjúsággal való törődéssel gyülekezetünk sok évvel ezelőtt megbízta a CVJM-et (KIE). Itt található a gyermekmunkától kezdve a fiatal felnőttek, ill. az örökifjak számára is csoport és foglalkozás. A nagy létszámú fűvészenekaruk rendszeresen szolgál -elsősorban a szabadtéri és az ünnepi istentiszteleteken. Két diakónusuk van, akik a konfirmandus oktatásból és a gyülekezeti ünnepélyek szervezéséből is kiveszik részüket. Az „Evangelischer Verein”, különálló egyesület, a régi betegsegélyező egyesületből nőtte ki magát, és a gyülekezet kooperációs partnereként 17 óvodai csoportot tart fent és végzi a gyülekezet betegei ápolását és öregei, fogyatékosai között a diakóniai munkát.

Nagy feladatok elé nézünk a jövő években: Alkalmazkodnunk kell a jelentősen megcsappant gyülekezeti létszámhoz: egyrészt ennek anyagi következményei vannak – túl sok az egyházi épületünk; azok fenntartása óriási összegeket igényel. De ennél fontosabb, hogy mind a gyülekezeti tagságunk, mind pedig a munkatársak népes tábora többségében az idősebb korosztályt képviseli. Szeretnénk a fiatalokat, a kisgyermekes családokat jobban megszólítani. Biztató, hogy a Pauluskirche melletti lepusztult és feladott gyülekezeti ház helyébe Fellbach városa 2019 végéig egy „családi központot” épít fel, amit a gyülekezet, de más nem egyházi intézmények, egyesületek is használhatnak. Az itt tervbe vett kooperációk nagy lehetőséget nyitnak számunkra, hogy a társadalom felé nyissunk és hassunk.

2016 óta testvér-gyülekezeti kapcsolatot tartunk fenn a Pécsi Evangélikus Gyülekezettel. A 150 éves fennállásnak jubileumára hozzuk magunkkal a fellbachi evangélikusok szeretetteljes üdvözlét és áldáskívánását az elkövetkezendő 150 évre! Isten áldja a kedves Testvéreket!

Gémes Pál

A Pécsi Evangélikus Egyházközség időszaki lapja

7621 Pécs, Dischka Győző u. 4-6. 72/516-331; 20/824-52-74 pecs@lutheran.hu